

פרשת בחוקותי

ונתתי שלום בארץ. ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב (כו, ו-ז)

הדבר תמוה שהרי כבר נאמר "ונתתי שלום בארץ" א"כ מה מקום לומר פסוק זה "ורדפתם וגו'". ועיין באור החיים שג"כ הקשה כן. הנראה להסביר בזה, דהנה מצינו בגמרא (תענית כב, ב) שכשמלך מצרים עבר בא"י בדרכו להלחם עם מלך אשור, יצא המלך יאשיהו כנגדו מפני שדרש "וחרב לא תעבור בארצכם" אפילו חרב של שלום. ויש להתבונן, דאף כי חשב יאשיהו שבנ"י הם במדרגה גדולה וראויים לכל הברכות, מ"מ היה לו לחשוב קמעא שאם מלך מצרים רוצה לעבור עכשיו בוודאי כלפי שמיא גליא שבנ"י אינם ראויים אז לברכת "וחרב לא תעבור בארצכם", ולמה קבע לצאת לקראתו. אך למדנו מכאן, שאילו היו ישראל במדרגה גדולה כי אז צריכים כל הגויים שבסביבותיהם ללמוד ממעשיהם ולילך בדרך השלום, ואם לא יעשו כן מוטל חיוב על בני"י ליצא לקראתם למלחמה. ובכך טעה יאשיהו כאשר עיינו הטעתו כי באותה שעה כשרים וראויים המה בני"י. וזהו גם כוונת הפסוקים לפנינו, דמתחילה כשזוכים ישראל הרי הם מתברכים בברכת "ונתתי שלום בארץ", ומשמעותו שגם הגויים שסביבותיהם יש להם ללמוד ממעשיהם ולצעוד בדרך זו. אך אם ימאנו מהלוך בדרך זו מצוויים אנו לצאת נגדם למלחמה לקיים מה שנאמר "ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב".

מקור: קול רם פיינשטיין